

ඇය මගේ බිරිඳයි - 5

ඇළුම් මළු ටික මේසය උඩින් තියපු දුලී කෙලින්ම ගියේ කුස්සියට. දුලී තේ හදන අතරේ සෝෆා එකේ වාඩිවුනු මමත් ඡගතුත් පුංචි කථාවකට වැටුණා. "දැන් කොහොමද ඔයාගේ වයිෆ්ගෙ වෙනස" ඡගත් හෙමිට මගෙන් ඇහැව්වා. ඇත්තටම මට තවමත් මේ දේවල් ගැන පුදුමයි. තත්පරයක් විතර කල්පතා කරපු කරපු මම "ඇත්තමයි ඡගත්, මට මේ කිසිම දෙයක් හිතාගන්න බෑ. ඇත්තටම ඔයා නම් මාරම දක්ෂයෙක්..." මම ඡගත්ව අගය කරමින් කීවා. "රුක්ෂාත් මහත්තයෝ තවම අද රෑ ඉවර වුනේ නෑ. තවමත් මේ රෑය තරුණයි. මගෙ හිතේ තව පොඩි ප්ලෑන් එකක් තියෙනවා... ඉන්නකෝ..." ඡගත් හරිම කපටි විදිහට මගෙ දිහා බලාගෙන කීවා. ඒත් එක්කම දුලී තේ කෝප්ප තුනකුත් හදාගෙන අපි දිහාවට ආවා. හෙමිට කට අගින් හිතාවක් දාපු දුලී තේ කෝප්ප පිලිවෙලින් ඡගත්ටත් මටත් දුන්නා. හෙමිට තේ උගුරක් තොල ගාපු ඡගත් කටහඬ අවදි කලා. "තංගි තාම වෙලාව නවේට වත් නෑතේ තේද. මොකද කියන්නෙ යමුද මගෙ ගාතේ ඩිනර් එකකට" ඡගත් සිතාවකුත් දාගෙනම කීවා. දුලී අපි ඉස්සරහා පුටුවේ වාඩිවෙන ගමන් තේ උගුරක් බිබි ඒ ගැන කල්පතා කලා. "අපෝ දැන් බෑ අතේ, මහත්සයි වගේ..." දුලී අකමැත්තෙන් වගේ කීවා. "අනික දුව ඇහැරුනොත් ආයේ නිදාගන්න එකකුත් නෑ." දුලී මගෙ ඔඩොක්කුවේ සැපට නිදාගෙන හිටිය දුවව පෙන්වමින් ආයෙන් කීවා. ඡගත් මගෙ දිහාත් දුලී දිහාත් මාරුවෙන් මාරුවට බැලුවා. "ඕ... කමෝන් මගෙ ගාතේ ටීට්ටි එකක් කියලා හිතන්නකෝ... අපිට හොඳ ෆන් එකක් ගන්න පුළුවන්" ඡගත් අපි දෙන්නා දිහා බලන ගමන් කීවා. මමත් හෙමිට දුලී දිහා බැලුවා. දුලීත් හොරැහින් වගේ මගෙ දිහා බලන හැටි මට පෙනුනා. "මෙයා දුවව බලාගන්නවා කියලා පොරොන්දු වෙනවා නම් ඕකේ..." දුලී ඡගත්ට කීවා. ඡගත් හැරිලා මගෙ දිහා බැලුවා. "අපේ රුක්ෂාත් මහත්තයට පුළුවන් තේද වූටි දුවව බලාගන්න... තේද..." ඡගත් මගෙ මුණ දිහා බලාගෙනම අමුතු විදිහට ඇහැව්වා. මමත් ඔලුව වනලා හා හා

කියලා උත්තර දුන්නා. මොකද මම දැනත් හිටියා මොකක් නමුත්
ඡගත් නියමම ආනල් එකක් සෙට් කරන්න යනබව. ඒ නිසාම
ඡගත් කියන ඕනම දේකට කැමති වෙන්න මම ලැස්තියෙලයි
හිටියේ. "හැබැයි නංගියො ඔයාටත් පොඩි දේවල් ටිකක් කරන්න
තියෙනවා" ඡගත් එකපාරටම කීවා. දුලී අවධානයෙන් ඡගත් දිහා
බලුවා. ඒත් ඒ බැල්මේ තිබුණේ කුතුහලයක් නොවන බව මට
තේරුණා. දුලී කියන්නෙ බුද්ධිමත් කෙල්ලෙක්. ඡගත් කියන්න යන
දේ දුලීට කලින්ම තේරුණු බව මට වැටහුණා. "මම ඔයාලව හොඳම
හයිෆයි රෙස්ටුරන්ට් එකකට තමයි එක්කන් යන්න කල්පනා
කලේ. ඒ නිසා එතෙත්ට ටිකක් හයිෆයි විදිහට ඇඳන් යන්නත්
ඕනෙතේ..." ඡගත් කියාගෙන ගියා. දුලී හෙමිට හිනාවුනා. "මම
දන්නවා අයිසා ඔයා කියන්න යන දේ..." දුලී හිනාවෙන ගමන්ම
ඡගත් දිහා බලන් කීවා. "මිමිමි... කියමු බලන්න අපේ නංගියා
මොනවද දන්නෙ කියලා..." ඡගත් දුලීගේ මුණ දිහාට නැඹුරු වෙන
ගමන් කීවා. දුලීගේ මුණේ යාන්තම වගේ ලැජ්ජාශීලී ගතියකුත්
මතුවුනා. "ඔයා කියන්න යන්නෙ... අද ගෙනාපු ඇඳුමක් ඇඳන් යමු
කියලෙනෙ නේද..." දුලී බිම බලාගෙන වගේ කීවා. "අම්මේ....
රුක්ෂාන් ඔයාගේ වයිෆ්ට දැන්නම් යමක් කමක් තේරෙනවා
වගේ..." ඡගත් හෙමිට අත්පුඩියක් ගහන ගමන් හිනාවෙව් කීවා.
මමත් ලාවට කට කොනින් හිනාවක් දාගෙන ඡගත්ට එකතු වුනා.
"සොර් අයිසා මට ඒක නම් කරන්න බෑ..." දුලී එකපාරටම කීවා. දුලී
ඒක කීවේ හරිම විශ්වාසෙකින් බව මට තේරුණා. ඡගත්ගේ මුණේ
හිනාව හෙමිට විශැකිලා ගියා. "ඇයි නංගියො ඒ..." ඡගත් හරිම
බරපතල විදිහට ඇහැව්වා. "ඇයි කියලා අහන්නෙ ඇයි අතේ.. මම
කොහොමද මේ වගේ ඒවා ඇඳගෙන මනුස්සයො ඉන්න තැනකට
යන්නෙ... ඔන්න ගෙදර නම් තිකමට හරි කමක් නෑ ඒත් ඒ වගේ
තැනකට නම් මට කොහොමවත්ම බෑ..." දුලී හරිම දැඩි ලෙස කීවා.
ඡගත් තේ කෝප්පය පැත්තකින් තියලා හෙමිට දුලී ගාවට ලංවුනා.
"මට තේරෙනවා නංගි මට තේරෙනවා. ඔයාට මේ දේවල් අලුත්. ඒ
වගේම ඔයාට ලැජ්ජයි මේ දේවල් ගැන. මට තේරෙනවා..." ඡගත්
හෙමිට දුලීගේ අතක් පිරිමදින ගමන් කීවා. "නෑ අයිසේ අලුත්
නිසාම නෙවේ. එහෙම කරන එක වැරදියි. මම අම්මා කෙනෙක්.

මම එහෙම හැසිරෙන එක මට වගේම මෙයාටත් අපේ දුවටත් ලැජ්ජාවක්. බැරී වෙලාවත් එනන අදුරන කෙනෙක් හිටියොත් කොච්චර ලැජ්ජාවක්ද. ඒ විතරක් නෙවේ, මෙහෙම කලා කියලා ලැබෙන සතුට මොකක්ද. ඔයා කීවේ මගෙන් මෙයාගෙන් ජීවිත වලට අලුත්ම සතුටක් ගේනවා කියලා. මෙහෙම කලා කියලා ලැබෙන දෙයක් නෑ. අවට ඉන්න මිනිස්සු ඉස්සරහා මම ලැජ්ජාවෙනවා මිසක් වෙන සතුටක් මේකෙන් ලැබෙන්නෙ නෑ. අයැම් සොරි අයියා මම මේ වගේ දේවල් වලට හරියන කෙල්ලෙක් නෙවේ. අපි මේවා මෙනහින්ම නතර කරමු..." දුලී ඡගත් දිහා බලාගෙන කියවගෙනම ගියා. මට දැනුනේ බලාපොරොත්තු සුන්වෙලා කඩවෙලා ගිය බවක්. දුලී ඒ ස්වරයෙන් කථා කරන්නෙ යමකට දැඩි ලෙසම අකමැති වුනු විට වග මම නොදින්න දැනගෙන හිටියා. 'ඡගත් ඉක්මන් වෙලා වැඩ සේරම කාගන්නා' මම මටම කියාගන්නා. "හරි නංගි, මම ඔයාගෙන් දෙයක් අහන්නම් මට අවංකවම උත්තර දෙනවද..." ඡගත් දුලීගේ ඇස්දෙක දිහා කෙලින්ම බලාගෙන ඇහැව්වා. ඡගත්ගෙ ඇස් මගහරින්න උත්සාහා කරපු දුලී ඔලුව වනලා ඉඟියෙන් වගේ හා කීව්වා. "අද අඳුම් තෝරන්න ගිය වෙලාවේ ඔයාට මොනවද දැනුනේ..." ඡගත් ඇහැව්වා. "ඒ.. කීවේ." දුලී හරි දෙයක් හිතාගන්න බැරිව කීවා. "ඒ කීවේ ඔයා මේ අඳුම් මටයි රැක්ෂාන්ටයි ඇඳලා පෙන්නද්දි ඔයාට මොනවද හිතුණේ." ඡගත් ආයෙන් හෙමිට දුලීගේ අත පිරිමදින ගමන් ඇහැව්වා. දුලී තත්පර කීපයක් කල්පනා කලා. "ලැජ්ජා හිතුනා ටිකක් ඉතින්. මෙයා ඉස්සරහාවත් මම එහෙම කරලා නෑනේ ඉතින්.." දුලී ටිකක් ඇඹරෙන ගමන් කීවා. "ඉතින් මමත් හිටියනෙ. ඒ ගැන ඔයාට මොකද හිතුනේ.." ඡගත් ආයෙන් ඇහැව්වා. දුලී අත්දෙකම අඹරවන්න පටන්ගත්තා. "අනේ... මංදා..." දුලී ලැජ්ජාවෙන්ම උත්තර දුන්නා. "මට අවංක උත්තරයක් ඕනේ නංගි, අවංක උත්තරයක්..." දුලී ලැජ්ජාවෙන් මුණ බිමට පාත් කරගත්තා. "ඔයා කියපු දේවලුත් එක්ක ඉතින් මට ඔයා ඉස්සරහා එහෙම ඉන්න බයක් දැනුනෙ නෑ ඉතිං. අනේ මංදා මට ඒක කියන්න තේරෙන්නෙ නෑ ඉතින්..." දුලී වචන කඩමින් ලැජ්ජාගිලිව කීවා. "ඔයාට ඒ වෙලාවේ දැනුන හැඟීම... ඒ හැඟීමට ඔයා

කැමතිද.." ඡගන් දුලිගේ අත්දෙකම මිරිකගත්තා. "ඔව් අමුතුයි.." දුලි හෙමිට කීවා. "අමුතුයි කීවේ කැමතිද ඔයා.." ඡගන් ආයේ ආයෙන් ඇහැව්වා. "ඔව්" දුලි හරිම හෙමිට කීවා. "එතකොට අර සේල් බෝයිලා ඉස්සරහා කරපු එකට. ඒ ගැන මොකද හිතන්නෙ... මට අවංකවම කියන්න ඕනේ හරිද ඇත්තම" ඡගන් හරිම උද්යෝගී විදිහට ඇහැව්වා. දුලි තවමත් බිම බලාගෙනම උත්තර දුන්නා. "මට ගොඩාක් ලැජ්ජයි අනේ. මම ගැනියෙක්, අම්මා කෙනෙක්, එහෙම මට ලැජ්ජයි.." දුලිට ඇඬෙන්න ලංවෙලා වගේ කීවා. "ඒ හැමදේම අතරින් ඔයාට දැනුන ඇත්තම හැඟීම මට කියන්න නංගි, ඇත්තම හැඟීම... ඔයාගේ හදවතට එකඟවම" ඡගන් තමන්ගේ දැනින්ම දුලිගේ අත්දෙකම මිරිකගෙන ඒවා හෙමිට ඉඹින ගමන් ඇහැව්වා. දුලින් ඒ දේට කිසිම අකමැත්තක් දැක්වුවේ නෑ. තවමත් මුණ බිමට හරවාගෙන හිටිය දුලිගේ කම්මුල් දිගේ කදුලු බිංදුවක් ගලාගෙන එන හැටි මම දැක්කා. ඡගන් හෙමිට දුලිගේ කම්මුලට අතතියලා ඒ කදුලු බිංදුව පිහදැම්මා. "කියන්න මගෙ නංගි, මොනවද ඇත්තටම ඔයාට දැනුනේ..." ඡගන් හරිම සෙනෙහෙබර ලෙස ඇහැව්වා. "අ..අනේ මංදා, ම..මට හරිම අමුතු හැඟීමක් ආවා. කවදාවත්ම... නො..නොදැනුන විදිහෙ දෙයක්..." දුලි ගොත ගසමින් කීවා. ඡගන් දුලිගේ මුහුණ නිකටෙන් අල්ලලා හෙමිට ඉස්සුවා. "මම දන්නවා නංගි ඒ හැඟීම. මටත් ඕනේ ඔයාට ඒ හැඟීම තව තවත් දැනෙන්න ලබාදෙන්න.. ඒ නිසයි මම කියන්නෙ ජලීස් මම කියන දේවල් කරන්න. මම ඔයාට පොරොන්දු වෙනවා. ඔයාට මේ දේවල් වලින් පුදුම සතුටක් දැනෙයි" ආයෙන් දුලිගේ අත්දෙක සිපගත්තු ඡගන් කීවා. ඡගන්ගෙ වචන තිබුණේ පුදුම ශක්තියක් බව මට හැඟෙන්න ගත්තා. විනාඩි කීපයකට පෙර කිසිම කැමැත්තක් නොදක්වපු දුලි ආයෙන් ටිකෙන් ටික ඡගන්ගෙ බසට කීකරු වෙන්න ගත්තා. "ඔය ඉතින් අපිට ඩිනර් එකට යන්න පරක්කු වෙනවනේ... දැන් ඉතිං හොඳ නංගියා වගේ ගිහිත් අර කොට ස්කර්ට් එකයි, ඒකට හරියන බ්ලවිස් කැල්ලකුයි ඇඳන් රෙඩ් වෙලා එන්නකො... එතකත් මමයි රුක්ෂානුයි දුවවත් ලැස්ති කරගෙන අපි දෙන්නත් ලැස්ති වෙලා ඉන්නමිකෝ..." ඡගන් ආයෙන් හරිම උනන්දු ගතියකින් කීවා. "ස්කර්ට් එක කීවේ අද

ගෙනාපු එකද..." දුලීන් ආයෙන් හෙමිට ලැජ්ජාවෙන් වගේ ඇහැව්වා. "ඔය ඉතින්.. ආයෙන් අහනවා. නැතුව, ඒක තමයි. ඒකට මැළි වෙන්න අද ගෙනාපු පැත්ටියකුයි බිරා එකකුගින් අදින්න හරිද... කෝ ඉතින් යන්න ඉක්මන් කරන්න" ඡගන් දුලීගේ අත්දෙකෙන්ම අල්ලලා කෙල්ලව නැගිටිටවන ගමන් කීවා. දුලී ඒත් එක්කම මගෙ දිහා බලුවා. "ඔයා කැමතිද අනේ මේ දේවල් වලට... ඔයා ආසද මම මෙහෙම කරනවට..." දුලී මගෙ දිහා බලන් ඇහැව්වා. මම එකපාරටම ඡගන් දිහා බලලා මගෙ හිතට දැඩි එඩිතර සිතුවිල්ලක් ගත්තා. දුවව හෙමිට සෝඟා එක උඩින් නියපු මම දුලී ගාවට ලංවුනා. "මම ගොඩාක් ආසයි ඔයාව මේ විදිහට දකින්න. ඇත්තටම මේ දේවල් නිසා මගෙ හිතේ අමුතූම ආශාවක් ඇතිවෙලා. ඇත්තමයි මගෙ මේ දේවල් වලට කිසිම අකමැත්තක් නෑ..." මම දුලීගේ නලලට හෙමිට කිසි එකක් දෙන ගමන් කීවා. කිසිම දෙයක් නොකීව දුලී මේසේ උඩ තිබුණු ඇඳුම් බැග් ටිකත් අරගෙන කාමරේට ගිහින් දොර වහගත්තා. මම ඡගන් දිහාව හැරුණේ යමක් කියන්න හිතාගෙන. ඒ වෙනකොටත් මගෙ දිහා බලන් හිටිය ඡගන් මගෙ දිහා බලාගෙන හරිම අමුතු කපටි හිනාවක් දැමිමා. "බයවෙන්න එපා රැක්ෂාත් මහත්තයෝ. මට ඕන දේ මම කොහොමහරි ඔයාගේ වයිෆ්ට කියලා කරගන්නවා. බලන් ඉන්නකො අද කොහොම ආතල් එකක්ද සෙට්වෙන්නෙ කියලා..." ඡගන් හෙමිට මගෙ උරහිසට තට්ටුවක් දානගමන් කීවා.

අල්ලපු කාමරේට ගිය මම දුවවත් ලැස්ති කරගෙන මමත් ලැස්ති වුනා. දුලී කලින්ම දුවට කිරි දීලා තිබුණු නිසා දුවව නලවගන්න ඒ තරම්ම අමාරු වුනේ නෑ. පැය බාගෙකින් විතර ලැස්ති වුනු මම දුවවත් වඩාගෙන කාමරෙන් එලියට ආවා. ඒ වෙනකොටත් ලැස්ති වෙලා හිටිය ඡගන් කාටදො මන්දා කෝල් කර හිටියා. ටික වෙලාවක් කෝල් එකට කන්දීගෙන හිටිය මට ඡගන් කථා කලේ රෙස්ටුරන්ට් එකකට බව තේරුණා. කෝල් එක ඉවර කරපු ඡගන් මගෙ දිහාවට හැරීලා හෙමිට ඇහැක් ගැහුවේ හරියට හැමදේම හරි කියන්නා වගෙයි. විනාඩි දහයක් ගියේ නෑ අපේ කාමරේ දොර ඇරගෙන එලියට ආපු දුලීව දැකපු මට මගේ ඇස් අදහාගන්න

බැරිව ගියා. විනාඩියක් විතර මම සියල්ලක්ම අමතක කරලා මගෙ වයිෆ්ගෙ සරාගී ඇඟ දිහා පිස්සුවෙන් වගේ බලාගෙන හිටියා. ඒක දැකපු දුලීට ලැජ්ජා හිතලා වගේ කෙල්ල ලැජ්ජාගීලී බැල්මක් එක්ක හිනාවක් දැමිමා. මම හෙමිට ඔලුව හරවලා ඡගන් දිහා බැලුවා. මිනිහා දුලී දිහා බලන් හිටියෙ හරිම සන්සුන් බැල්මකින්. පොරගේ ඇස්වල කිසිම පුදුමයක්වත් ආශාවක්වත් ගැබ්වෙලා තිබුණේ නෑ. ඒත් ඒ ඇස්වල මට තේරුම්ගත නොහැකි වුනු කුමක් හෝ හැඟීමක් නම් ගැබ්වෙලා තිබුණු බව මට වැටහුණා. දුලී ඇඳලා හිටියේ අද අපි අරන් ආපු අර ලා කොල පාට ඉරි තියෙන කොටම කොට ස්කර්ට් එක. දුලීගේ කකුල් වල ඉඳන් කලවා දක්වාම තනිකරම සුදු පාටට සේරම තනිකරම එලියේ. ඒ මදිවට දුලීගේ මහත කකුල් හොඳට ඉලිප්පිලා සෙක්සි විදිහට පේනවා ඒ ස්කර්ට් එකට. කෙල්ලගෙ රහස් පෙදෙස විතරක් යාන්තම් වැහිලා තිබුණා. දුලී යටට ඇඳලා හිටිය පැන්ටියන් ස්කර්ට් එකට වැහිලයි තිබුණේ. ඒත් බැරිවෙලාවත් දුලී යාන්තම් භාර නැවුණොතින් කෙල්ල යටට ඇඳලා ඉන්න සේරම එලියට පෙනවා. දුලී උඩට ඇඳලා හිටියේ රෝස පාට බ්ලවුස් එකක්. කෙල්ල ඒකට යටින් සුදු පාට වෙස්ට් එකක් ඇඳලා හිටිය බව හොඳටම පෙනුනා. ඒ වගේම දුලී ඇඳලා හිටිය රෝස පාට බිරා එකේ පටි දෙකත් යාන්තමට වගේ වෙස්ට් එකට උඩින් පෙනුනා. ඡගන් හෙමිට දුලී ගාවට ලංවුනා. "බලන්න රුක්ෂාන්, ඔයාගේ වයිෆ් කොච්චර සෙක්සිද කියලා..." ඡගන් සිහින් හිනාවක් දාගෙන කීවා. දුලී අපහසුවෙන් වගේ ඇඹරෙමින් සාය පොඩ්ඩක් පහතට අදින්න ගත්තා. "අයියෝ මේක කොට වැඩි අතේ.." දුලී ආයෙන් ලැජ්ජාවෙන් වගේ කීවා. "ඔය විදිහ ප්ර්රෙක්ට් නංගියො... බලන්න ඔයාගේ මහත්තයා ඔයා දිහා පිස්සුවෙන් වගේ බලන් ඉන්න හැටි..." ඡගන් දුලීගේ උරහිසට අතක් තියලා මාව පෙන්වමින් කීවා. දුලී මගෙ දිහා බලලා මනමාල හිනාවක් දාලා ආයෙන් බිම බලාගත්තා. "ඒ උනාට පුංචි අඩුපාඩුවක් තියෙනවා නංගියෝ, ඒකත් සම්පූර්ණ වුනානම් කියලා වැඩක් නෑ.." ඡගන් කීවා. දුලී හෙමිට මුණ හරවලා ඡගන් දිහා ලාවට බැලුවා. "මොකක්ද දන්නවද.." ඡගන් දුලීගේ උරහිස් දෙක හෙමිට මසාජ් කරන ගමන් කීවා. "හීල්ස් දෙකක් නංගියෝ... උස හීල්ස්

දෙකක්.." ඡගන් දුලිගේ මුණට ලංවෙන ගමන් කීවා. "නියෙනවා නේද ඔයා ගාව දෙකක්.." ඡගන් ආයෙන් හෙමිට ඇහැව්වා. දුලි හෙමිට ඔලුව වනලා ඔව් කියලා ඉඟි කලා. "එහෙනම් යන්න දාගෙන එන්න.." ඡගන් දුලිව ආයෙන් කාමරේට යැව්වා. විනාඩි පහකින් විතර ආයෙන් දුලි කාමරෙන් එලියට ආවේ රෝස පාටට හිල් දෙකකුත් දාගෙන. ඒක මම දුලිට පාටි එකකට දාන්න මීට මාස හය හතකට විතර කලින් අරන් දුන්න එකක් බව මට මතක් වුනා. දැන්නම් දුලිගේ පෙනුම මාරයි. දුලිව දකින ඕනම එකෙක්ට පිස්සු හැදෙන එකනම් ෂුවර්ම ෂුවර්. ඒ මදිවට හිල් දෙක දාලා නිසා දුලිගේ පස්සන් ටිකක් උඩට ඉස්සිලා පේනවා. තව අඟල් බාගයක් විතර ඉස්සුනා නම් කෙල්ලගෙ පැත්ටියන් එක්ක හොඳට පේනවා. ඒ උනාට තවමත් මේක දුලිට අපහසු දෙයක් බව මට එයාගේ ඉරියව් වලින් තේරුණා. මගෙ ලගට හෙමිට අඩිය තියන් ඇවිදගෙන ආපු දුලි මගෙ ලග හිටිය දුවව වඩාගන්නා. ඒත් එක්කම දුලි ඡගන් දිහාවට හැරුණා. "අපි දැන් කොහෙද යන්නෙ..." දුලි දුවව හෙමිට හුරුතල් කරන ගමන් ඇහැව්වා. ඡගන් දුලි ගාවට ලංවෙලා දුවගේ මුණ හෙමිට අනගැවා. "අම්මිට කියන්න ඒක සප්‍රයිස් එකක් කියලා..." දුවව කියන්නා වගේ ඡගන් කීවා. ඉදිරි පැය භාගයම වගේ අපි ගතකලේ ඡගන්ගෙ කාර් එක ඇතුළේ. ඡගන් ටවුන් එකෙන් පිට අතුරු පාරක තවත් පැය කාලක් විතර ගමන් කලා. පිටි පස්සෙ සිටි එකට වෙලා හිටිය දුලි ආයෙන් වතාවක් දුවට කිරි දුන්නා. කොහොම හරි විනාඩි හතලිස් පහක් විතර යද්දි අපි ලොකු හොටෙල් එකක් ගාව නතර කලා. ඇත්තටම ඒක ලොකු වගේම වැදගත් හොටෙල් එකක් බව බැලූ බැල්මට පෙනුනා. ඒ උනත් ඒක ටවුන් එකෙන් පිට මදක් අතුරු පාරකට වෙන්නට පිහිටා තිබුණේ ඇයි කියන එක මට පුංචි ප්‍රේරහෙලිකාවක් වුනා. පාර්ක් එකේ ටිකක් අසිනට වෙන්න වාහනය නතර කරපු මමත් ඡගනුත් ඉස්සෙල්ලාම කාරෙකෙන් බැස්සා. ඊට පස්සෙ පිටිපස්සෙ දොර ඇරපු ඡගන් දුලිව හෙමිට කාරකෙන් බස්ස ගන්නා. අපි තුන්දෙනාම හෝටලේ ඉදිරි දොරෙන් ඇතුල් වුනේ හොටෙල් එකේ රෙස්ටුරන්ට් එකට බව මට තේරුණා. "රුක්ෂාන් දුවව වඩාගන්නකො..." ඡගන් මට හෙමිට කනට කරලා

කීවා. මමත් ඡගත් කීව විදිහටම දුවව වඩාගන්නා. අපි රෙස්ටුරන්ට් එකට ඇතුල් වෙද්දීම එතන හිටිය පිලිගැනීමේ නිළධාරියෙක් අපි ඉස්සරහට ආවා. පොරගෙ ඇස් දෙක ඉස්සෙල්ලාම නතර වුනේ දුලී ලඟ. දුලී දිහා හොඳ අවධානයෙන් බලපු පොර ඊට පස්සෙ ඡගත් දිහා බැලුවා. "අපි ටේබල් එකක් බුක් කලා. ටේබල් නම්බර් සෙවන්..." ඡගත් කීවා. "ඕකේ සර් දිස්වේ..." පොර අත දික්කරලා අපිව ටේබල් එක ලඟට එක්කගෙන ගියා. වටපිට පොඩ්ඩක්වත් නොබලපු දුලී බිම බලාගෙනම ටේබල් එක ලඟට ඇවිදගෙන ආවේ ලැජ්ජාවෙන් සහ අපහසුවෙන් වගේ. පිලිගැනීමේ නිළධාරියා අපි තුන්දෙනාටම ඉඳගන්න පුටු ඇත් කර දෙන අතරේ ආයෙන් දුලී දිහා හොඳින් බලන බව මට තේරුණා. මම හොඳින් රෙස්ටුරන්ට් හෝල් එක සිසාරා බැල්මක් දැම්මා. අපිට අමතරව තවත් මිනිස්සු අටදෙනෙක් විතර තැනින් තැන ටේබල් වල හිටියා. ඒ උනත් ඒ කිසිම ටේබල් එකක කාන්තාවෝ හිටියේ නෑ. ඒකත් මට පුංචි ප්‍රේරහෙලිකාවක් වුනා. මම ඡගත් දිහාවට හැරුණා. "ඡගත්, ඇයි මේ රෙස්ටුරන්ට් එකේ ලේඩීස්ලා කවුරුත් නැත්තෙ..." මම නිකමට වගේ ඡගත්ගෙන් ඇහැව්වා. ඡගත් ටිකක් හයිසෙන් හිනාවුනා. "ඇයි දෙවියනේ, මේ ඉන්නෙ..." ඡගත් දුලීව පෙන්වන ගමන් කීවා. දුලීන් හෙමිට ඔලුව උස්සලා අවධානයෙන් වට පිට බැලුවා. "නෑ මම සීරියස් අහන්නෙ, මෙන්නස්ලා විතරතෙ ඉන්නෙ..." මම ආයෙන් කීවා. ඡගත් ආයෙන් හිනාවුනා. "ඔව්... ඔව් ඒක හරි, මේක ෆැමලි රෙස්ටුරන්ට් එකක් නෙවේ. මේ හොටෙල් එක ගැමිබිලින් සහ බාර් එකක් තියෙන්නෙ.. ඉතින් මේ රෙස්ටුරන්ට් එකට එන්නෙන් බාර් එකට එන අයයි, ගැමිබල් කරන්න එන අයයි තමයි. ඒ ඇරෙන්න ෆැමලිස් ඕර් කපල්ස් මේකට එන්නෙ නෑ..." ඡගත් කියාගෙන ගියා. දුලී කිසි දෙයක් හිතාගන්න බැරිව වගේ ඡගත් දිහා බලාගෙනම හිටියා. "බයවෙන්න එපා නංගියෝ, මේක තමයි අපේ ෆන් එකට ගැලපෙනම තැන..." ඡගත් හෙමිට අපේ දුවගෙ මුණ අතගාන ගමන් කීවා. ඒත් එක්කම වේටර් කෙනෙක් ඇවිත් අපේ ටේබල් එක ලඟින් හිටගන්නා. "ගුඩ් ඊවනින්ග්, මේ අයි ටේක් යුවර් ඔඩර්ස් සර්.." වේටර් කීවා. ඒත් එක්කම වේටර් කොල්ලා හෙමිට හොඳහින් වගේ දුලී දිහාත් බැලුවා. ඒ විතරක් නෙවේ එතන අහල

පහල ටේබල් වල හිටිය පිරිමින් හරිම අවධානයෙන් දුලී දිහා බලන බව මටත් ඡගත්ටත් තේරුණා. වැඩියෙ මොකුත් නොකීව ඡගත් අවශ්ය කෑම ටික ඕඩර් කලා. "ආ.. මල්ලි මේ වයිත් බොටල් එකකුත් ගේන්න..." ඡගත් අවසානේදී කීවා. ටේටර් පිටවුනාට පස්සෙ දුලී හඬ අවදි කලා. "වයිත්" දුලී ප්ශ්නාර්ථයක් නගාගෙන ඇහුවා. "ඔව්, ඇයි බිලා නැද්ද.." ඡගත් දුලීගෙන් ඇහුවා. "නෑ.. මම ඕවා බොන්නෙ නෑ.." දුලී ටිකක් තරහින් වගේ කීවා. "අයියෝ නංගි වයිත්තෙ.. ඒවා ඇල්කොහොල් නෙවේ. පොඩ්ඩක් බොන්න පුරුදු වෙන්න.." ඡගත් හයිසෙන් හිනාවෙන ගමන් කීවා. කිසිදෙයක් නොකියපු දුලී අපහසුවෙන් වගේ වටපිට බල හිටියා. අපිට මීටර් පහක් හයක් විතර දුරින් තිබුණු ටේබල් එකේ හිටිය පොර හරිම අවධානයෙන් දුලී දිහා බලන් ඉන්න බව මට තේරුණා. පොර එකපාරටම ටේබල් එකෙන් නැගිටලා ඇවිත් අපේ ටේබල් එක ලඟ හිටගත්තා. ටිකක් වැදගත් විදිහට ඇඳලා හිටපු පොර තරමක් උස මහන කෙනෙක්. වයස අවුරුදු හතළිහකට විතර ආසන්න පෙනුමක් තිබුණු පොර අපි ලඟට ඇවිත් "එක්ස් කියුස් මී" කීවා. මමත් ඡගතුත් දුලීත් තුන්දෙනාම පොර දිහා අවධානයෙන් බැලුවා. "සොර් ටු බෝදර් යූ, මම ඩැනියෙල්, ඩැනියෙල් රාජපක්ෂ, මම මේ නගරෙට අලුත් කෙනෙක්. සෝ ඉෆ් යූ ඩෝන්ට් මයින්ඩ්, කැන් අයි ෂොයිත් යූ. මගෙ කම්පැනි එකට කවුරුත් නෑ.. අයම් අලෝන්.." පොර හරිම වැදගත් විදිහට අපෙන් ඇහුවා. මගෙ දිහාත් දුලී දිහාත් හොර බැල්මක් දාපු ඡගත් "ෂුවර්... ෂුවර් ප්ලීස් ෂොයිත් අස්.." ඡගත් පොරට ආරාධනා කලා. එනන තිබුණු පුවටක් ගත්තු ඩැනියෙල් අපේ ටේබල් එකේ වාඩිවුනා. ඩැනියෙල් දුලී දිහා හෙලපු කූපාඩි බැල්මෙන්ම පොරට අපින් එක්ක ඉදගන්න ඕන වුනු කාරණය හොඳට පැහැදිලි වුනා. "ඇන්ඩ් යූ ගායිස් ආ.." ඩැනියෙල් අපි හැමෝම දිහා බලලා ඇහුවා. ඡගත් පිලිවෙලින් අපිව හඳුන්වලා දුන්නා. "මම ඡගත්, මේ ඉන්නෙ රුක්ෂාත්, ඇන්ඩ් මේ ඉන්න ලස්සන ලේඩ් තමයි රුක්ෂාත්ගෙ වයිෆ් දුලී, ඇන්ඩ් මේ එයාලගෙ වූට් දුව.." ඡගත් හැමෝවම හඳුන්වලා දුන්නා. "ඕ.. මැරිඩ් කපල් එකක් නේද... කොච්චර හොඳද. ඔයාලා මැරි කරලා කොච්චර කල්ද.." ඩැනියෙල් දුලී දිහාත් මගෙ දිහාත් බලමින් ඇහුවා.

"අවුරුදු හතරකට ටිකක් වැඩියි..." මම උත්තර දුන්නා. "ඕ.. හරිම ලස්සන දුවෙක්... හරියට අම්මි වගේම..." ඩැනියෙල් හසියෙන් හිනාවෙන ගමන් දුවගේ මුණ හෙමිට අතගැවා. මමත් ඡගතුන් ඒකට එකතු වෙලා ලාවට වගේ හිනාවුනා. ඒත් දුලී කිසිම දෙයක් නොකියා ටිකක් ආචම්බරකාර විදිහට හිටියා. ඉදිරි විනාඩි පහ ඇතුලත ඩැනියෙල් එයා ගැන ගොඩාක් විස්තර කීවා. අපිත් ඒ අතරින් අපි ගැනත් විස්තර ටිකක් කියන්න ගත්තා. මිනිහා කීව හැටියට පොර කොළඹ ගාමන්චි ජාලයක් කරන් ගිය හොඳ සල්ලි කාරයෙක්. මිනිහා අපේ නගරෙට ඇවිත් හිටියෙ පොඩි නිවාඩුවකට වගේම ටිකක් සුදු කෙලින්නත් එක්ක. මිනිහගෙ ඇස් දෙක හැමවෙලේම තිබුණේ දුලී ලඟ. ඒක මට ඡගන්ට වගේම දුලීටත් හොඳට තේරුණා. ටික වෙලාවකින් වේටර් කෑම ටිකයි වයිත් බෝතලෙයි අපිට ගෙනත් දුන්නා. හැමෝම තම තමන්ගෙ විදුරු වලට වයිත් දාගෙන බොන්න ගත්තා. ඒත් දුලී වයිත් ඇල්ලුවෙවත් නෑ. "ඇයි මිස් වයිත් ගන්නෙ නැද්ද..." ඩැනියෙල් දුලීගෙන් ඇහැව්වා. දුලී යාන්තමි පොඩ්ඩක් හිනාවෙලා, "නෑ. මම ඩිරිත්ක්ස් ගන්නෙ නෑ..." කීවා. "දවස් නොච්ඡි ඇල්කොහොල් මිස්. අනික වයිත් බිපුවාම ලේඩ්ස්ලා තවත් ලස්සන වෙනවා..." ඩැනියෙල් හිනාවක් දාගෙන කීවා. "අම්මෝ මෙයාගෙ ලස්සන මේ ඇති. නැත්නම් ඉතින් අපේ කොල්ලට තමයි පාඩු වෙන්නෙ..." ඡගන් මගෙ දිහා බලලා තෝන්ඩි හිනාවක් දාගෙන කීවා. "ඇත්තටම මිස්ටර් රුක්ෂාන් මේ වගේ ලස්සන හොච්ඡි වයිග් කෙනෙක් මට හිටියා නම් මට නම් පිස්සු හැදෙනවා..." ඩැනියෙල් දුලීට බැල්ම හෙලාගෙනම කීවා. "හෝ.. හෝ බලාගෙන මිස්ටර් ඩැනියෙල්. එයා අම්මා කෙනෙක්..." ඡගන් විහිලුවට වගේ කීවා. "අම්මා කෙනෙක් උනාට මොකද ඔය ගිගර් එක මේන්ටේන් කරගෙන හැඩට ඉන්නෙ..." ඩැනියෙල් ආයෙන් කීවා. දුලීට ඒ කථාවට යාන්තමට වගේ හිනාගියා. ඒත් දුලී තාමත් නිහඬව ලැජ්ජාශීලීව හිටියා. "කමොන් නංගි එක වයිත් විදුරුවක් බොන්න ජලීස්" ඡගන්ගෙ පෙරැත්ත කිරීම නිසාම අවසානේදි දුලී වයිත් පොඩ්ඩක් බිවා. "හොඳයි තේද වේස්ට් එක..." ඩැනියෙල් දුලීගෙන් විහිලුවට වගේ ඇහැව්වා. දුලී ලාවට හිනාවුනා. "මිස් වැඩියෙ කථාවට ආසා නෑ වගේ තේද..."

ඩැනියෙල් ආයෙත් ඇහැව්වා. දුලී ඒකටත් පිලිතුරු දුන්නෙ හිනාවකින්මයි. "එයා ටිකක් ඡයි ටයිස් මිස්ටර් ඩැනියෙල්..." ඡගත් වයිත් උගුරක් බොන ගමන් කීවා. "ඡයිද... නැත්නම් ආඩම්බරයිද..." ඩැනියෙල් දුලී දිහා බලාගෙනම ඇහැව්වා. "ලස්සන වුනාම ටිකක් ආඩම්බරකමත් එනවනෙ නේද..." ඡගත් තෝන්ඩි හිනාවක් දාගෙනම කීවා. "ඕ... මයි.. මයි මේ හස්බන්ඩ් මෙනන ඉද්දිම අපි වයිෆ්ට කියන කථා... අතේ සොරි මිස්ටර් රුක්ෂාන්, මගෙ කථා වැඩිය මයිත්ඩි කරන්න එපා. ලස්සන දේවල් දැක්කම මට නිකන්ම මේ දේවල් කියවෙනවා..." ඩැනියෙල් සමාව අයදිමින් කීවා. "ඒක අවුලක් නෑ මිස්ටර් ඩැනියෙල්. අපේ රුක්ෂාන් මහත්තයා ගොඩාක් කැමතියි එයාගේ වයිෆ්ව වෙන අය වර්ණනා කරනවට..." ඡගත් මගෙ දිහාත් දුලී දිහාත් බලමින් කීවා...

"හග්.. හා, ඒක නම් හොඳ දෙයක්. හස්බන්ඩ් කෙනෙක් උනාම ටිකක් මොඩස්ට් වෙන්නත් ඕනා.." ඩැනියෙල් මගේ අතට තට්ටුවක් දමමින් හිනාවුනා. දුලී හෙමිට හිනාවෙලා මගෙ මුණ දිහා බලලා දුවගේ මුණත් අතගැවා. ඔහොම ටිකක් වෙලා අපි කථා බහ කර හිටියා. එකපාරටම දුලී හෙමිට මගෙ අතට තට්ටු කලා. මමත් දුලීගේ මුණ දිහා බැලුවා. දුලී මොනවද මන්දා ඉඟියෙන් මට කියනවා. ඡගතුන් මේක දැක්කා. "මොකද, මොකද දෙන්නා හොරෙන් කථාකරන්නෙ..." ඡගත් එකපාරටම ඇහැව්වා. දුලී එකපාරටම අත අරගෙන "නෑ... අතේ මොකුත් නෑ කියලා හෙමිට කීවා .." "මොකුත් නැත්තෙ මොකද, කියන්නො කියන්නො..." ඡගත් පෙරැන්න කර ඇහැව්වා. ඡගත්ගෙ කැහැහිල්ල නවත්තන්න බැරිම තැන දුලී හඬ අවදි කලා. "නෑ.. මම මේ පොඩ්ඩක් වොෂ් රූමි යන්න බැලුවේ..." දුලී හරිම හෙමිට කීවා. ඡගත්ටත් ඩැනියෙල්ටත් ඒකට හරියට හිනාගියා. "වයිත් බීජුවම තියෙන පොඩ් සයිඩ් ඉෆෙක්ට් එකක් තමයි මිස් ඕක.." ඩැනියෙල් තෝන්ඩි හිනාව දාගෙනම කීවා. "අයියෝ... ඕක හිර කරන් ඉන්න ඕන දෙයක්ද. යන්න ඉන්න..." ඡගතුන් හීනියට තෝන්ඩි හිනාවක් දාගෙනම කීවා. දුලීට ඒ කථාවට ටිකක් ලැජ්ජා හිතීලා වගේ මගෙ අතින් ඇදලා මට කථාකලා. "එන්නකො පොඩ්ඩක්" කියලා කීවා. මම නැගිටින්න හැදුවා විතරයි ඡගත් මගෙ උරහිසට අත තියලා මාව

ඉන්දෙව්වා. "මිස්ටර් ඩැනියෙල් කරදරයක් නැත්නම් ලේඩ්ට පොඩ්ඩක් වොෂ් රූම් එක පෙන්නන්නකො..." ඡගත් අපි හැමෝවම පුදුම කරවමින් එකපාරටම කීවා. දුලී කන්න වගේ ඡගන්ගෙ මුණ දිහා බැලුවා. ඡගත් හෙමිට ඇහැක් ගහලා දුලීට හිනාවුනා. "ඔෆ් කෝර්ස්, ෂුවර් මම පෙන්නන්නම්.." ඩැනියෙලුන් කියපු ගමන් නැගිට්වා. "නෑ... මිස්ටර් ඩැනියෙල් මම හොයාගෙන යන්නම් නැන්ක් යූ.." කියපු දුලී තනියෙමම යන්න සූදානම් වුනා. "එහෙම හරි නැතේ... වී හැව්ටු ෂෝ අවර් ඡෙත්ටල්මන් ස්පිරිට්..." කියපු ඩැනියෙල් දුලීට අත දීලා දුලීව බලෙන්ම වගේ පුටුවෙන් නැගිට්ටෙව්වා. මෙව්වර වෙලා ලැජ්ජාවෙන් සහ අපහසුවෙන් පුටුවට වෙලා හිටපු දුලී කොට සාය පිටින් මුලු කලවා හරියම සේරටම පෙත්වගෙන නැගිට්වා. ඩැනියෙලුන් දුලීගේ ඇඟ දිහා බැලුවේ හරිම ආශාවකින් කියලා මට තේරුණා. කිසිම දෙයක් නොකියපු දුලී හීල් එක නිසා හෙමින් අඩිය නිය නිය ඩැනියෙල් එක්කම වොෂ් රූම් එක දිහාවට පටන් වුනා. දුලී ඉස්සරහින් යද්දි ඩැනියෙල් දුලීගේ පිටිපස්සෙන් ගමන් කලේ දුලීගේ දෙපැත්තට නැලවෙන සෙක්සි පස්ස දැකගන්න වුවමනා නිසා බව මට හොදටම තේරුණා. දුලීන් ඩැනියෙලුන් නොපෙනී යන තුරු සිටි ඡගත් මාවත් ඇදගෙන වොෂ් රූම් එක පැත්තට ඉක්මන් ගමනින් ගියා. දුලී තනියෙම ලේඩ්ස් වොෂ් රූම් එකට ඇතුල් වෙන හැටි මමත් ඡගතුන් ඇත නිසාම දැක්කා. ඒත් එක්කම වටපිට බලපු ඩැනියෙල් එතන මදක් ඉස්සරහින් හිටපු බෝයි කෙනෙකුට කථාකලා. ඒ බෝයිගෙ අතට දාහේ කොලයක් මිට මොලවලා තියපු ඩැනියෙල් එතන තිබුණු අවුට් ඔෆ් ඔඩර් කොලයක් අරගෙන දොරේ එල්ලලා ආයෙන් හොදට වට පිට බලලා ලේඩ්ස් රූම් එකට රිංගගත්තා. "යකෝ මු වගේ එකෙක්, මම හිතුවේ නෑ මුට මෙව්වර තදියම කියලා" ඡගත් හෙමිට මිමිණුවා. "බලමු මු මොනවා කරන්නද ට්රයි කරන්නෙ කියලා..." ඡගත් ඉක්මන් ගමනින් වොෂ් රූම් එක දිහාවට ගියා. මාත් දුවවත් වඩාගෙන ඡගත්ගෙ පස්සෙන් වොෂ් රූම් එක දිහාවට ගියා. ඩැනියෙල් කාරයා දුලීට මොනවා හරි කරන්න ගිහින් සේරම වැඩි අවුල් කරලා දායිද. කොහොමත් දුලී ඩැනියෙල් කාරයට වැඩි කැමැත්තක් දැක්වුවෙන් නෑ. මොනවයිත්

මොනවා වෙයිද කියලා නොදැන හිටපු මමත් ජගත් පස්සෙන්
වොණ් රුමි එක දිහාවට ඉක්මන් ගමනින් යන්න ගත්තා....

මතු සම්බන්ධයි.....

කථාවක් ලියන්න අපි ලොකු මහන්සියක් දරනවා. ඒ දේ අගය
නොකර කමෙන්ට් දාන කෙනෙකුත් මම දැක්කා. මගෙ කථා
හැමෝටම හරියන්නෙ නැතුව ඇති. මම ඒක පිළිගන්නවා. ඒත්
මගෙ කථා ආසාවෙන් කියන ලොකු පිරිසක් ඉන්නවා. ඒ අයට
මගෙ පූර්ණ ප්රණාමය.

WalkathaPDF.com

Thank You for Reading!

කතාව කියව්වාට ස්තූතියි!

**This Wal Katha PDF was downloaded from
walkathapdf.com**

**පහල Link එකෙන් තවත් Wal Katha කියවන්න
<https://walkathapdf.com>**

**විශාල කතාවන් අපේ site එකේ පලකරගන්න කැමති නම් අපේ
email එකට දැන්ම එවන්න
walkathapdf@gmail.com**